

ת"פ (חיפה) 10878-07-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חיפה) 10878-07-24 - מדינת ישראל נ' פלונישולם חיפה

ת"פ (חיפה) 10878-07-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בחיפה

[23.04.2025]

כבוד השופט מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) והורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 382(ג) + 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

כתב האישום המתוקן בתמצית:

במועד הרלוונטי לכתב האישום הנאשם והמתלוננת היו בני זוג נשואים ולהם ילד בן שנה (להלן: "הקטין"), כאשר המתלוננת מצויה בחודש הרביעי להריונה. הנאשם והמתלוננת התגוררו בבית בדלית אל כרמל כאשר מעל ביתם מתגוררים הוריו של הנאשם.

בתאריך 29.6.24 בשעות הלילה, בבית, ביקשה המתלוננת להרדים את הקטין, הביאה לו כוס מים והאחרון סירב. הנאשם שאל את המתלוננת מדוע היא מתעקשת שהקטין ישנה מים ושאל אותה אם שמה לו חומר מרדים במים, ולאחר מכן הורה למתלוננת לשתות מהמים אשר הביאה לקטין. בתגובה קיללה המתלוננת את הנאשם, או אז תקף הנאשם את המתלוננת באופן שהכה אותה בפניה, בעינה השמאלית. לאחר מכן אחז הנאשם את המתלוננת בצווארה. בד בבד, אמרה המתלוננת לנאשם "שיהרוג אותה ושיסיים עם זה".

לאור צעקוניה של המתלוננת, הגיעה למקום אימו של הנאשם והחלה לצעוק על הנאשם. המתלוננת אמרה כי היא תזעיק את המשטרה, ובשלב זה אמרה אימו של הנאשם למתלוננת לעזוב את המקום וללכת לבית הוריה.

במהלך האמור לעיל אמר הנאשם למתלוננת, אשר חוגגת יום הולדתה בתאריך 30.6.24, כי "זו המתנה שלך ליום הולדת וזה מה שמגיע לך ליום הולדת", תוך שהוא מצביע על החבלה בעינה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות סימן כחול בעין שמאל.

בטרם טיעונים לעונש, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן והצדדים הודיעו כי לאחר קבלת התסקיר הם ישוחחו ביניהם לגבי העונש.

תסקיר שירות המבחן:

בתאריך 13.3.25 התקבל תסקיר בעניינו של הנאשם. מהתסקיר עלה כי הנאשם כבן 29, נעדר הרשעות קודמות. שירות המבחן התרשם מנאשם בעל יכולות מילוליות וקוגניטיביות תקינות, אשר במהלך חייו גילה יכולת חיובית לרמת תפקוד תקינה והוא נעדר מעורבות בפלילים עד למעצרו הנוכחי. לצד זאת, שירות המבחן התרשם מקיום קונפליקטים הקשורים לקשיים במישור הבן זוגי. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה להתמודד עם מצבים שנחווים על ידו כמלחצים ומאיימים, וכן כאלה שמערערים את מעמדו ותדמיתו הגברית, במיוחד במסגרת יחסיו עם בת זוגו. במקרים כאלה התרשם שירות המבחן מנטייתו של הנאשם להתנהג בצורה אימפולסיבית, מסכנת ובלתי מווסתת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם כיום מגלה יכולת להתבונן בהתנהלותו, הוא משתף באופן כן במצוקותיו וביטא רצון להמשיך להשתלב בטיפול שלהערכת שירות המבחן יכול לתת מענה לצרכיו ולסייע לו לזהות חלקים אישיותיים בעייתיים שקיימים אצלו, שעמדו ברקע למעצרו וכן לרכוש כלים ומיומנויות להתמודדות במצבי לחץ. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה שיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן וגורמי הטיפול בקהילה. כמו כן המתלוננת מגויסת לתהליך טיפולי זה וחוות הדעת לגבי הנאשם ולגבי ההליך הטיפולי הינה חיובית והמשך הטיפול עשוי להפחית מהסיכון הנשקף מהנאשם.

שירות המבחן התרשם כי סיכויי השיקום גוברים על הסיכון לעבריינות וכי סיכון להישנות מעשים פוגעניים הינו נמוך. משיחה עם המתלוננת עלה כי היא אינה חוששת מהנאשם, השניים כיום מתגוררים יחד בביתם וחזרו לנהל קשר זוגי. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה לצורך מעקב אחר מצבו ושיתוף פעולה עם גורמי הטיפול במרכז למניעת אלימות, לצד עונש חינוכי שיקומי בדמות צו של"צ בהיקף של 160 שעות למשך שנה לצד מאסר על תנאי.

לאחר דיון טיעונים לעונש הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות. ראיות לעונש:

המאשימה הגישה את תמונות החבלה שנגרמו למתלוננת (טע/2).

המתלוננת העידה כי היא והנאשם נמצאים בטיפול זוגי שבועי, וכי היא מרגישה שיש שינוי דרסטי מצדו של הנאשם וכי אינה מפחדת ממנו. עוד אמרה המתלוננת כי אינה רוצה שהנאשם יצא מהבית, וכי בתקופת המעצר בנו התגעגע אליו מאוד. עוד ציינה המתלוננת כי הנאשם הוא המפרנס היחיד של הבית. ב"כ הנאשם הגיש מכתבים בדבר אופיו הטוב של הנאשם (טע/4) וכן מסמכים אודות חובות בהם מצוי הנאשם (טע/5).

טיעוני הצדדים לעונש:

המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, כי הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם הם שלמות גופה של המתלוננת, בטחונה, בריאותה ושלמות נפשה, וזכותה להיות מוגנת ובטוחה בביתה. לטענת המאשימה בשים לב לנסיבות התקיפה שבוצעה כלפי בת זוגו של הנאשם, בביתם, כשהיא נמצאת בחודש הרביעי להריונה, כאשר הנאשם מנצל את פער הכוחות ביניהם מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה. המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. לטענת המאשימה התסקיר נשען על אפיק חיובי רק בשל דברי המתלוננת אשר צמצמה את מעשי הנאשם, בשל תסמונת האישה המוכה. המאשימה טענה כי בשים לב לכך שמחד הנאשם ללא עבר פלילי, הודה ונטל אחריות על מעשיו, ומהתסקיר עולה כי הסיכון להישנות מעשים פוגעניים הוא נמוך אך מאידך הנאשם השתתף במספר מפגשים טיפוליים של אלימות במשפחה, מבלי שעבר תהליך שיקומי יסודי, יש למקם את עונשו בתחתית המתחם לו עתרה המאשימה, כך שהנאשם ירצה 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי משמעותי, פיצוי למתלוננת וצו מבחן.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע אלימות בודד בין בני הזוג, מבלי שקדמה לו אלימות קודמת. עוד נטען כי הנאשם בן 28, נשוי למתלוננת ואב ל-2 ילדים קטינים. הנאשם גדל בנסיבות חיים מורכבות כעולה מתסקיר שירות המבחן ונאלץ לעזור בפרנסת משפחתו, כאשר אין לחובתו עבר פלילי.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם שהה כ-40 יום במעצר מאחורי סורג ובריח, ולאחר מכן במשך כחודש וחצי במעצר באיזוק אלקטרוני ונמצא בפיקוח קצין מבחן מזה חודשים ארוכים, עובר טיפול זוגי וטיפול במחלקה למניעת אלימות במשפחה, משתף פעולה וברצונו לשקם את חייו ולחזור למוטב.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן לפיו נשקף סיכון נמוך להישנות מעשים פוגעניים מצד הנאשם כלפי המתלוננת. עוד נטען כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, והוא משקם את יחסיו עם המתלוננת, גר איתה תחת אותה קורת גג, ועוזר לה לאחר הלידה, כפי שניתן להתרשם מהדברים שהעידה בפני בית המשפט. ב"כ הנאשם טען כי כתוצאה מהאירוע, התדרדר מצבו הכלכלי של הנאשם עד כי ננקטו נגדו הליכי הוצל"פ. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה (טע/3) וביקש להסתפק בתקופת המעצר שהנאשם ריצה, להטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד ולנכות את ימי מעצרו באיזוק אלקטרוני.

ב"כ הנאשם טען כי בין הצדדים קיים הסדר טיעון לפיו, במידה וינתן תסקיר חיובי בעניינו של הנאשם, יוכל ב"כ הנאשם לבקש להסתפק בתקופת המאסר שהנאשם ריצה, וכי המאשימה לא תעתור לעונש של יותר ממס' חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות.

המאשימה טענה בתגובה לכך כי היא אינה רואה בתסקיר שניתן בעניינו של הנאשם כתסקיר חיובי מאחר והוא נשען על גרסה מצומצמת של המתלוננת אשר מקלה עם הנאשם. עם זאת, אישרה המאשימה כי בשיחות בין הצדדים קיים הסדר טיעון שכזה וכי למעשה ההסדר מתקיים בטיעוני המאשימה אשר עתרה כי יוטל על הנאשם עונש שירות במסגרת עבודות שירות.

יודגש כי ההסדר לא הוצג בפני בית המשפט לפני טיעונים לעונש.

ב"כ הנאשם טען כי התסקיר שניתן על ידי שירות המבחן הוא מקצועי וחיובי כלפי הנאשם ועל כן לעניין הענישה, ביקש כי הענישה שתוטל עליו תהא צופה פני עתיד, וזאת נוכח הסדר הטיעון, והודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום. דברי הנאשם:

הנאשם הצטער על מעשיו, אמר כי הבין שטעה, הוא נמצא בטיפול זוגי ומבקש לשקם את חייו. הנאשם ביקש בעת גזירת העונש להתחשב במשפחתו.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות:

לאחר טיעונים לעונש הנאשם הופנה לקבלת חוות דעת ממונה על עבודות שירות.

על פי חוות דעת הממונה על עבודות שירות הנאשם נמצא מתאים לבצע עבודות שירות. על כן הומלץ להציבו בעמותת זקני הכרמל, אבא חושי 1 ליד כיבוי אש, החל מיום 17.6.25, 5 ימים בשבוע לפי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

דיון והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שבשישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירה של תקיפה בת זוג הגורמת חבלה של ממש, הם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, לבריאותה, בטחונה האישי וכבודה. הדברים נכונים, ביתר שאת, כאשר מדובר בעבירות המבוצעות כלפי בת זוג בדירתה, בה היא אמורה לחוש בטוחה ומוגנת.

בעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט ג'ובראן ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח" (ראו גם: ע"פ 6366/11 יופירב נ' מדינת ישראל (10.9.2012)).

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

לביצוע העבירה לא קדם תכנון, והאלימות של הנאשם כלפי המתלוננת הופעלה במהלך ויכוח סתמי בין השניים. הנאשם הכה את המתלוננת בפניה וכתוצאה מכך נגרמה למתלוננת חבלה בעין ולאחר מכן הוא אחז בצווארה. הנאשם אף השפיל את המתלוננת בנוכחות אימו תוך פגיעה בכבודה, וכל זאת כאשר המתלוננת בהריון בחודש רביעי. כאמור, כתוצאה ממעשי התקיפה נגרמה למתלוננת חבלה בעין, כפי שניתן להתרשם מהתיעוד הוויזואלי (טע/2). בנוסף, התנהגות הנאשם ללא ספק הפחידה את המתלוננת, אשר אף הפצירה בנאשם בעת שאחז בצווארה, "שיהרג אותה ויסיים עם זה", ביקשה להזמין משטרה, אך גורשה מהבית. בשים לב לאופי האלימות ותוצאותיה אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, קיים מנעד רחב של ענישה. יצוין כי הפסיקה אליה הפנה אותי ב"כ הנאשם עניינה באלימות שלא הותירה נזק פיזי לקורבן ועל כן יש קושי ללמוד ממנה לעניינו. ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16), אליו הפנתה המאשימה, המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אחוז בצווארה". בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל- 14 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.19) המבקש הורשע לאחר שמיעת הוכחות בשלוש עבירות של תקיפה סתם נגד בת זוג ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, זיכה אותו מעבירות איומים ותקיפה סתם. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף פיצוי למתלוננת. על המבקש נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

· ברע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16), אליו הפנתה המאשימה, המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין שנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא בצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

· ברע"פ 226/17 אבי מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.17), אליו הפנתה המאשימה, המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, ב-4 מתוך 8 אישומים, שענינם ביצוע מעשי תקיפה של בת זוג והשמעת אימים כלפיה. יצוין כי בשני אישומים הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שגרם למתלוננת חבלות וחתכים. בית משפט השלום קבע כי יש לראות במכלול האירועים בהם הורשע המבקש כאירוע אחד, וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשים עד 24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלוננת. על המבקש נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו. יצוין כי מדובר במקרה חמור, בו הנאשם הורשע בעבירות חמורות יותר וקשה להקיש ממקרה זה לעניינו.

· ברע"פ 361/13 באסל עזאם נ' מדינת ישראל (16.3.16), אליו הפנתה המאשימה, המבקש הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על רקע חשד של המבקש כלפי המתלוננת, נטל המבקש צינור מים המשמש לגינון, התקרב אל המתלוננת, והחל להכותה באמצעות הצינור על גבה ועל ידיה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל. על המבקש נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי אשר קבע כי בית משפט קמא שגה לחשוב כי המתלוננת הייתה קטינה בעת ביצוע העבירות על אף שהייתה כבת 19. משכך הופחת העונש ל-7 חודשי מאסר בפועל כאשר יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 8926/21 מאיר דוקרקר נ' מדינת ישראל (29.12.21), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת סתם בת זוג ואימים, לאחר שהכה את בת זוגו באגרופים, סטירות ובעיטות ואיים עליה במספר הזדמנויות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר. על הנאשם עונש מאסר של חודשיים וחצי לצד ענישה נלווית. המשיבה ערערה על קולת העונש, וערעורה התקבל. בית משפט מחוזי העמיד את עונשו של המבקש על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וכן הכפיל את רכיב הפיצוי ל-10,000 שקלים. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

- בת"פ 24681-09-22 מדינת ישראל נ' פלוני (19.1.23), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם כלפי בן זוג ואיומים. הנאשם הגיע לבית שותי ובמהלך ויכוח קילל את המתלוננת ותקף אותה באופן שלקח כבל הטענה של טלפון סלולארי וחנק אותה באמצעותו, וזאת בנוכחות הקטינים תוך שמאיים עליה לפגוע בגופה ובגופם של בני משפחתה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל בנוסף לענישה נלווית. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה (עפ"ג 6818-03-23).
- בת"פ 8229-06-22 מדינת ישראל נ' פלוני (1.12.22), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג. המתלוננת נפגשה עם הנאשם, שהיה במשמורת חוקית, כדי להביא אותו לחזקתה ופיקוחה לכתובת מעצר הבית. הנאשם והמתלוננת עצרו בתחנת דלק ובמעמד זה, תקף אותה הנאשם באופן שנתן לה סטירה בפלג גופה העליון. עובד בתחנת הדלק, שראה זאת ניסה להפריד בין הנאשם למתלוננת ובתגובה לכך איים עליו הנאשם כי ידקור אותו באמצעות סכין. מעשיו של הנאשם נפסקו רק ברגע ששוטרים הגיעו למקום ועצרו אותו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.
- בעפ"ג 28457-09-21 פונק' נ' מדינת ישראל (14.10.21), המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה במזיד ברכב, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית והשגת גבול. המערער הגיע לבית המתלוננת, השיג את גבולה, תקף אותה וכן גרם לה לחבלה בצמיג של רכבה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשים שניתן לשקול את ריצוים בעבודות שירות לבין תקופה של 20 חודשים. על המערער נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המערער לאור העדר עבר פלילי, והפחית את עונש המאסר ל- 6 חודשי מאסר בפועל.
- בעפ"ג 40254-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.21) הורשע המשיב על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המשיב ובת זוגו שתו אלכוהול או אז הוא תקף אותה באופן שבעט בה, חנק אותה באמצעות כבל חשמלי, הכה באגרופים בפניה והפילה לרצפה וגרם לה לחבלות גופניות של ממש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל והשית על המשיב 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומאסר מותנה. המדינה הגישה ערעור על קולת העונש, אשר התקבל ועל הנאשם הושטו 6 חודשי מאסר בפועל חלק עבודות השירות.
- בת"פ 16383-09-22 מדינת ישראל נ' אוסטינוב (20.11.22) הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בהיות הנאשם בגילופין, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר בפניה, נגח בראשה, ואחז בחוזקה בצווארה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות של ממש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מס' חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, ובין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על הנאשם נגזר עונש של 4 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

- בת"פ 7448-03-23 מדינת ישראל נ' בורמן (4.6.23) הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ותקיפה סתם כלפי בת זוג. הנאשם, בעת שהיה שרוי בגילופין, תקף את המתלוננת באופן שתפס את ידיה בחוזקה, כשהיא יושבת על הכיסא, הצמיד אותה לכיסא ונענע אותה מצד לצד. בהזדמנות נוספת נתן הנאשם למתלוננת מכה בלחי שמאל וגרם לה לחבלה של ממש. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.
- בת"פ 13910-12-21 מדינת ישראל נ' צ'רניקוב (20.7.23) הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג. הנאשם תקף את המתלוננת באופן שהכה אותה באמצעות ידיו באוזנה השמאלית ובמכות אגרופ לפנים תוך שנגח בראשה באמצעות ראשו. בהמשך, חנק הנאשם את המתלוננת ועיקם את ידה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.
- בת"פ 54214-03-19 מדינת ישראל נ' (NIZLIGABRA) (8.6.21), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפה סתם - בן זוג, לאחר שסטר לבת זוגו בין אוזנה לבין עינה וגרם לה לסימין אדום. הוגש תסקיר ללא המלצה טיפולית. בין הצדדים נחתם הסדר לפיו ההליך יסתיים במאסר על תנאי ופיצויים למתלוננת. על הנאשם הוטלו 5 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי.
- בת"פ 52600-08-19 מדינת ישראל נ' עופר מכתובי (22.6.21), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג ואיומים, בשני אירועים. באירוע הראשון ניגש אל בת זוגו כשישבה על כיסא, תפס אותה בצווארה ובכתפיה, ודחף אותה לאחור. כשבוע מאוחר יותר איים עליה כי ישפוך חומצה על פניה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר צופה פני עתיד לבין 8 חודשי מאסר. עונשו של הנאשם נגזר ל-3 חודשי מאסר על תנאי, צו מבחן, פיצויים והתחייבות.
- בת"פ 20399-01-19 מדינת ישראל נ' מיכלוב (30.9.21), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירת תקיפה סתם - בן זוג. על רקע ויכוח בינו לבין בת זוגו הפיל אותה הנאשם ומשך בשערות ראשה. נקבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל הנאשם נדון למאסר על תנאי, צו של"צ והתחייבות.
- בת"פ 42606-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני (8.9.22), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוג. במהלך ויכוח, תפס הנאשם את המתלוננת בצווארה בשתי ידיו בתנועת חניקה והורידה לכיוון הרצפה. נקבע מתחם שתחילתו בענישה צופה פני עתיד עד 6 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, צעיר בעל רקע נורמטיבי, נעדר הרשעות קודמות, הודה ונטל אחריות מלאה על מעשיו. על הנאשם הושטו מאסר מותנה והתחייבות. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, ובשים לב לאופייה של האלימות שהופעלה כלפי המתלוננת והחבלה שנגרמה לה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. חריגה ממתחם העונש ההולם:

לא התעלמתי מכך שהנאשם שולב בטיפול במסגרת שירות המבחן, ומדיווח שירות המבחן עולה כי הוא מפיק תועלת מהטיפול ומשתף פעולה. יחד עם זאת, הנאשם נמצא בראשית הליך השיקום כאשר הוא משולב בטיפול מזה תקופה קצרה של כ-4 חודשים, ומתסקיר שירות המבחן עולה תמונה מורכבת בעניינו של הנאשם. כך צוין, כי הנאשם מתקשה בהתמודדות עם מצבים שנחווים על ידו כמלחצים ומאיימים, וכאלו שמערערים את תדמיתו הגברית, במיוחד במסגרת יחסיו עם בת זוגו, ונטייתו היא להתנהג בצורה אימפולסיבית, מסכנת ובלתי מווסתת. לפיכך שירות המבחן המליץ על המשך שילובו של הנאשם במסגרת טיפולית ייעודית לאלימות ביחסים זוגיים, על מנת לשפר את התמודדותו במצבי דחק. במצב דברים זה איני סבורה כי המקרה מתאים לחריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, ולמאמצי הנאשם יש לתת משקל בתוך מתחם העונש ההולם.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

שקלתי לקולא את הודאתו המיידית של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. הנאשם חסך בהודאתו לא רק מזמנו השיפוטי של בית המשפט אלא, וזה העיקר, את הצורך להעיד את המתלוננת שהיא אשתו.

בנוסף, נתתי דעתי לעמדתה של המתלוננת, אשר מעוניינת לשקם את מערכת היחסים עם הנאשם. השניים שולבו במרכז למניעת אלימות ומשתתפים בטיפול זוגי. בהקשר זה, לא אוכל להסכים עם עמדת המאשימה כי מדובר בתסמונת האישה המוכה, אלא התרשמתי כי שני בני הזוג עושים מאמץ לשקם את יחסיהם וללמוד לנהל יחסים באופן מיטבי ואדפטיבי.

כך גם התחשבתי בעובדה כי הנאשם ללא עבר פלילי ועד כה ניהל אורח חיים נורמטיבי, עבד לפרנסתו וסייע גם למשפחתו המורחבת. כך גם לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם היה עצור מאחורי סורג וברח כחודש ושבעה ולאחר מכן היה במעצר בפיקוח האלקטרוני.

עוד נתתי את דעתי לתסקיר שירות המבחן, אשר התרשם כי המשך שילובו של הנאשם בהליך טיפולי עשוי לסייע להפחתת הסיכון הנשקף ממנו, והמליץ על ענישה שיקומית. יחד עם זאת, סבורני כי העונש עליו המליץ שירות המבחן מרחיק לכת ויש להטיל על הנאשם לצד צו מבחן עונש של מאסר בעבודות שירות, על מנת להרתיע אותו מלשוב ולפעול באלימות כלפי המתלוננת.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל אגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם אותו קבעתי לעיל:

א. 3 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות.

עבודות השירות יבוצעו בעמותת זקני הכרמל, אבא חושי 1 ליד כיבוי אש, החל מתאריך 17.6.25, חמישה ימים בשבוע לפי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

על הנאשם להתייצב לריצוי מאסר בעבודות שירות בתאריך 17.6.25 שעה 8:00 ביחידת ברקאי - עבודות שירות - סמוך לבית סוהר מגידו.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה וכי במידה ולא יבצע את עבודות השירות בהתאם לדרישות הממונה יופסקו עבודות השירות, והנאשם ירצה את יתרת עונש מאסר מאחורי סורג וברח.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות כלפי בן משפחה, יורשע בגינה.

ג. צו מבחן למשך 12 חודשים, במסגרתו הנאשם יהיה בפיקוח שירות המבחן לגבי המשך השתלבותו בתוכנית טיפולית למניעת אלימות במשפחה.

מובהר לנאשם כי עליו לשתף פעולה עם שירות המבחן לרבות המשך הטיפול בו הוא משולב כיום, ואם לא יעמוד בצו מבחן, יוחזר עניינו לדין בבית המשפט ודינו ייגזר מחדש.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"ה, 23 אפריל 2025, במעמד הצדדים.